

© Курбатов О.Г.

кандидат філософських наук, доцент кафедри богослов'я та гуманітарних дисциплін
Класичного приватного університету (м. Запоріжжя, Україна)

qag67@outlook.com

ДО ПРОБЛЕМИ ФІЛОСОФСЬКОГО ОБГРУНТУВАННЯ НОВОЇ ФІЗИЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ

***Анотація.** У статті наголошується на необхідності вироблення нової філософської онтології у зв'язку зі змінами у фізичній картині світу, спричиненими появою нової наукової парадигми – теорії торсійних полів. Доводиться, що марксистська інтерпретація матерії залишається механістичною, при такому розумінні матерії людина відчужена від світу, загублена в ньому; натомість, в онтології, що випливає з фізики торсійних полів, де категорія «матерія» нерозривно пов'язана з іншою категорією – «інформація», людина не відчужена від Всесвіту, оскільки виступає метою його еволюції. Констатується, що з такої цілісної картини Всесвіту випливає й нове розуміння свідомості кожної людини як невід'ємної частини цієї цілісності.*

Ключові слова: онтологія, матерія, свідомість, торсійні поля, інформація.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

Актуальність дослідження зумовлена революційними змінами, що відбулись останнім часом у фізичній картині світу у зв'язку з новою парадигмою, яка набуває все більше прихильників у науковому світі, будучи підтвердженою науковими експериментами. Ця парадигма – теорія торсійних полів, згідно якій усі об'єкти матеріального світу є реалізацією закладеної у вакуумі інформації. Завдяки цій інформації віртуальні частки, з яких складається вакуум, здатні певним чином скручувати простір, утворюючи так звані первинні торсійні поля (ПТП). Останні утворюють уже не віртуальні, а реальні частки, а з них – усе більш складні рівні організації матерії.

Особливість цієї зміни парадигм полягає в тому, що вона торкається не лише фізики як однієї з часткових наук (у яких, на думку Т. Куна, періодичні зміни парадигм – неминуче явище), а всієї світоглядної картини світу, на яку в якості методології спираються й усі інші науки. З духовної, позачасово-позапросторової природи інформації випливає, що замість Всесвіту, в якому ланцюги причинно-наслідкових зв'язків викликають зміни у просторово-часовому континуумі, які можуть бути відображені людською свідомістю, перед нами постає Всесвіт, що являє собою голограму, кожна найменша частка якої є відображенням цілого, де все безпосередньо пов'язане з усім, а людська свідомість є не «дзеркалом», а невід'ємною частиною цього цілого.

Отже, зміни у фізичній картині світу неминуче тягнуть за собою необхідність вироблення нової філософської онтології, на основі якої, у свою

чергу, будуть вироблені нові методологічні засади для подальшого розвитку як природних, так і суспільних наук. Тому вбачається вельми актуальним, щоб ця нова онтологія була доведена в межах курсу «Філософія» до студентів вищих навчальних закладів – майбутніх спеціалістів у різних галузях.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми, на яку спирається автор

Зважаючи на безумовну необхідність філософського обґрунтування нової фізичної картини світу, одним із провідних фахівців у галузі фізики торсійних полів Б. Палюшевим була започаткована філософія, названа ним еонософією або філософією рівноваги. Спираючись на наукове знання, у цій філософії цілком обґрунтовано доведено, що відомий нам фізичний світ сам по собі швидко прийшов би до хаосу та руйнування, якби вища розумна сила не підтримувала б у ньому рівновагу за допомогою світового інформаційного поля, що міститься у фізичному вакуумі [1].

Але ще задовго до підтвердження холистичних поглядів на Всесвіт науковими дослідженнями, у багатьох філософів існувало незадоволення такою картиною світу, де всі речі виводяться лише з попередніх. Альтернативою цим поглядам можна вважати монадологію Г.В. Лейбніца, де всі матеріальні об'єкти та процеси зумовлені монадами, які відчувають одна одну та знаходяться у стані «напередзаданої гармонії» [2]; це також філософія Дж. Берклі, який взагалі заперечував необхідність існування категорії «матерія» як такої, що сприяє відчуженню людини від світу [3] тощо. Що стосується немеханістичних поглядів на свідомість, то тут можна виділити феноменологію Е. Гуссерля, який

виводив людську свідомість з трансцендентального [4], а також теорію колективного несвідомого К.Г. Юнга, яку можна вважати обґрунтуванням витоків цієї свідомості в об'єктивному бутті Всесвіту як цілого [5].

Виділення невіршених раніше проблем загального дослідження, котрим присвячується стаття. Проблемна ситуація.

Таким чином, проблемною ситуацією є необхідність подальшого філософського обґрунтування нових фізичних уявлень про Всесвіт, з метою вироблення нової світоглядної картини світу.

Мета статті – обґрунтування необхідності вироблення нових системних уявлень про матерію та свідомість, які, ґрунтуючись на новій науковій парадигмі у фізиці, сприяли б формуванню цілісної та гармонійної світоглядної картини світу у студентської молоді.

Цією метою зумовлена постановка таких завдань:

– показати, що усі матеріалістичні онтологічні теорії, включаючи діалектичний матеріалізм, залишаються механістичними, і тому людина в них відчужена від світу, загублена у ньому;

– довести, що нова онтологія, основана на фізиці торсійних полів, дозволяє подолати цей механіцизм і це відчуження;

– розкрити закономірність виникнення нових уявлень про свідомість, які впливають з немеханістичного, не відчуженого від людини розуміння матерії.

Обговорення проблеми

Формування світоглядної свідомості відіграє центральну роль у вихованні цілісної гармонійної особистості. У вищих навчальних закладах провідну роль у формуванні світогляду студентів покликане виконувати викладання філософії. Ключове значення в цьому має висвітлення у курсі філософії такого її розділу, як онтологія, оскільки саме він спрямований на вихід на граничні основи буття, що дає можливість людині відповісти на питання: «Яким є світ, у якому я живу? Яким його властивостям я маю відповідати?» Відповідь на них сприяє тому, що особистість зможе відчути себе як причетною до буття суцього, єдиною з ним, так і відчуженою від нього, покинутою, зайвою у світі.

Наскільки ж реальним є досягнення першого стану (принаймні, в мислячих студентів) завдяки викладанню у курсі філософії онтологічних питань? Все залежить від парадигми, якої дотримується у висвітленні цих питань викладач.

Онтологія по суті зводиться до розкриття філософських поглядів на матерію та свідомість (точка зору, згідно якої проблеми свідомості є

частиною гносеології, тобто ототожнення свідомості з пізнавальними процесами призводить до механіцизму, коли людина мислиться в якості «розумного автомата», котрий немовби не існує за межами того, що він пізнає). Як же вироблення системних уявлень про матерію та свідомість може сприяти формуванню світогляду молодій людині?

Почнемо з формування уявлень про матерію. Діалектико-матеріалістична філософія, спадщина якої й нині спостерігається у більшості підручників з філософії, вважає людину як мислячу істоту вищим рівнем розвитку матерії, а середовище людського буття – суспільство – вищою формою руху матерії. Але, подібно до одного зі своїх предтеч Л. Фейєрбаха, марксистки не вважають людину метою розвитку матерії, оскільки, згідно матеріалізму, остання не має свідомості і тому, на відміну від людини, в неї не може бути ніякої мети. Внаслідок цього людина (особливо конкретна одинична) відчуває себе випадковою, відчуженою від процесу еволюції матерії, а отже – безпорадною та загубленою у світі.

Таким чином, подолання механістичності домарксового матеріалізму виявилось у діалектичному матеріалізмі декларативною. За слушним зауваженням авторів «Філософського енциклопедичного словнику» (редактори-укладачі Є. Губський, Г. Корабльова, В. Лутченко), метафізичну основу історичного матеріалізму складає «натуралізм та причинно-механістична картина світу» [6, 260], в останній же «...людина відіграє роль коліщатка у світовому «приводі». Вона, по суті, безвідповідальна» [6, 366].

Реакцією на механістичний матеріалізм, у якому кожна річ виводиться лише з попередньої, стала філософія Дж. Берклі, яка заперечує необхідність існування категорії «матерія». На думку філософа, світ існує безпосередньо у вигляді свідомості Бога, де зберігаються ідеї всіх речей, і Бог вкладає їх у свідомість окремих суб'єктів, які теж є частинами свідомості Бога. «Вклавши» всі речі та явища у розум Бога, Дж. Берклі зробив спробу знайти для них спільну основу, не відчужену від людської свідомості: «Люди уявили, начебто вони можуть утворювати абстрактні поняття про сили і дії духу та розглядати їх відчужено... від розуму або духу» [3, 240].

Звичайно, така екстравагантна теорія, що являє собою іншу крайність порівняно з механістичним матеріалізмом, стала вважатися «хрестоматійним» прикладом суб'єктивного ідеалізму, зазнала глузувань з боку таких видатних поетів, як Дж. Байрон та Ф. Шиллер, а

наприкінці XX ст. була спародійована у знаменитому фільмі «Матриця», де однакову реальність у свідомість матеріальних, але таких, що живуть «рослинним» життям людей замість Бога вкладають машини. Механіко-матеріалістичні ж погляди на світ, незважаючи на їх відчуженість від людини, підтверджувалися практикою наукових досліджень і, здавалося, здоровим глуздом.

Але останнім часом у фізичній картині світу відбулись революційні зміни у зв'язку з новою парадигмою, яка набуває все більше прихильників у науковому світі, будучи підтвердженою науковими експериментами. Ця парадигма – теорія торсійних полів, згідно якій усі об'єкти матеріального світу є реалізацією закладеної у вакуумі інформації. Завдяки цій інформації віртуальні частки, з яких складається вакуум, здатні певним чином скручувати простір, утворюючи так звані первинні торсійні поля (ПТП). Останні утворюють уже не віртуальні, а реальні частки, а з них – усе більш складні рівні організації матерії.

Яка ж природа цієї інформації, що спонукає матерію еволюціонувати від хаотичної первинної реальності, названої науковцями «Абсолютним вакуумом», до складних рівнів організації матерії, найскладнішим з яких є соціальний? Адже, як зазначає один з провідних фахівців у галузі фізики торсійних полів Б. Палюшев, ця еволюція не може бути пояснена на основі закону збереження енергії. Потрібне введення нового закону збереження у фізиці – закону збереження інформації: «Хаотичний стан цієї первинної реальності визначається як потенціал, що допускає обмін єдиною і лише інформацією» [1, 45]. І тому цей простір «...може бути «прономований», тобто сприйнятий деякою «абсолютною первинною свідомістю», здатною відокремити у його сутності потенціал конструктивності через введення підходящого порядку речей у ньому... Очевидне те, що для того, щоб досягти рівня упорядкованості, зумовленого сутністю ПТП, необхідне втручання якого-небудь активного начала, котре ми можемо назвати БОГ і котре не піддається принципу математичного опису» [1, 45-46].

У такій парадигмі людина не відчужена від Всесвіту, оскільки виступає метою його еволюції. Більше того, головною властивістю цього Всесвіту є подібність людській свідомості: «Новим є те, що Бог створює за своїм образом та подобою не лише людину, а й середовище, що наповнює всесвітній простір, котре має якості людської свідомості у масштабах, що багаторазово перевищують масштаби людського мозку» [1, 47]. Головною властивістю цього

середовища є те, що інформація в ньому «...зберігається як єдина цілісна структура, що має власне специфічне буття. У цьому безкінечному інформаційному агрегаті міститься повна інформація про всі матеріальні організації у фізичній реальності, які охоплюють весь можливий спектр – від елементарних часток до масштабу Всесвіту» [1, 48]. Виходячи з усього цього, зовсім по-новому виглядає й інша найважливіша онтологічна категорія – свідомість.

Проблема виникнення свідомості здавна була проблемою, над розв'язанням якої билосся багато поколінь філософів. Строго кажучи, проблема №1 – це не проблема свідомості, тобто знання про щось, воно є й у тварин, а проблема самоусвідомленої свідомості, тобто усвідомлення власного Я як замкненого у тілі та відділеного від усього іншого світу, але в якому весь цей світ поміщений. Це породжувало тривожність вже у первісної людини, яка намагалася за допомогою магічних ритуалів від самоусвідомленості втекти, знову розчинитися у безособовому. Певний дискомфорт викликає також відчуття власної свідомості як чогось виняткового, тому для багатьох філософських теорій походження свідомості характерне прагнення перекинути «місток» від матеріального до ідеального, тобто від неживої природи через живу до свідомості людини, з цим пов'язані уявлення про те, що уся природа жива (гілозоїзм) і про те, що усе одушевлене (панпсихізм), які мають витоки ще у міфологічному світогляді. У філософії гілозоїзм знайшов свого розвитку в Б. Спінози, Г.В. Лейбніца, Д.Дідро.

Нарешті, подолати прірву між матеріальним та ідеальним намагався так званий вульгарний матеріалізм XIX ст. Його яскравий представник – німецький філософ Л. Бюхнер. У той час нейрофізіологія вже досягла певних успіхів і тому вульгарні матеріалісти вважали свідомість матеріальною, ототожнюючи її з електричними імпульсами мозку.

Що стосується об'єктивного ідеалізму, зокрема, Г. Гегеля, то для нього необхідності у подоланні прірви між матерією та свідомістю немає. Для Г. Гегеля буття є мислення, тому й свідомість людини в нього не пов'язується з матерією, а являє собою одну з часток об'єктивного світового духу.

Для марксистської ж концепції характерне виведення свідомості із властивостей матерії. При цьому, на відміну від домарксового матеріалізму, матерії не приписуються властивості свідомості, а свідомість оголошується вищою формою загальної властивості усієї матерії – відображення, яке проявляється у діапазоні від

відбитків предметів на воску до свідомості людини.

Першим недоліком цієї механістичної, відчуженої від людини теорії є те, що лишається неясною та межа, яка відділяє на рівні мозку свідомість тварин від самоусвідомленої свідомості людини. Другим недоліком є суперечність, яка полягає в тому, що всі так звані нижчі форми відображення основані на конкретних властивостях матерії, але усі спроби звести свідомість до таких властивостей відкидаються марксистами як вульгарний матеріалізм. Цю суперечність помітив ще О. Мень, який писав: «Адже якщо у дзеркалі або на чутливій плівці відбувається матеріальний процес заломлення проміння і т. д., то як відбувається «відображення» у свідомості матеріалізм показати не може» [7,169-170]. І, нарешті, суттєвим недоліком є те, що теорія відображення не розкриває природу людської суб'єктивності.

Тому в немарксистських філософіях ХХ ст. виникають інші концепції свідомості людини. Дуже важливою з них була концепція З.Фрейда, який уперше описав несвідоме як феномен, що протистоїть свідомості й у той же час нерозривно з нею пов'язаний, впливає на неї. Для розуміння людської свідомості фрейдизм цінний тим, що через несвідоме З. Фрейд намагався розв'язати проблему людської суб'єктивності: сприйняття світу та поведінка кожної людини залежать від конкретного досвіду, пережитого у дитинстві та витісненого у несвідоме [8]. Але з його теорії неясно, чому в різних людей одні й ті самі впливи призводять до різних результатів. І марксизм, і фрейдизм розглядають свідомість з точки зору її змісту, та того, що на неї вплинуло.

Натомість засновник філософського напрямку, названого феноменологією, Е. Гуссерль уперше розглядав свідомість як можливість, поза залежністю від його змістів, тобто «чисту свідомість», як здатність усвідомлювати. Він вважав, що коріння її лежить у трансцендентальному [4].

Наблизитися до розуміння сутності свідомості допомагає теорія К.Г. Юнга, що відкрив колективне несвідоме – найглибинніший шар останнього, який (наскільки він проявляється через сновидіння) відрізняє, по-перше, відсутність звичних для нашої свідомості часу, простору та причинності, а по-друге, всеосяжна космічність [5]. Це дозволяє вважати колективне несвідоме посередником між свідомістю кожної людини та інформаційними структурами Всесвіту.

Теорія торсійних полів дозволяє створити новий напрямок у вивченні свідомості людини – торсійну психофізику, згідно з якою існує активна

взаємодія між людським мозком та світовим інформаційним полем, яке Б. Палюшев називає світловим полем свідомості (СПС). Доведено, що фізичні структури мозку не мають здатності пропускати електричні імпульси, які відповідають швидкості нашого мислення. Пояснити цей феномен можна, лише якщо вважати людську свідомість невід'ємною частиною СПС. «У межах торсійної концепції, яка передбачає майже миттєве поширення торсійного сигналу ($V=109C$), розгляд Всесвіту як єдиної цілісної системи стає можливим» [1, 110]. Індивідуальна людська свідомість – «атрибут цієї реальності» [1, 111].

Таким чином, відхід від традиційної причинно-механічної картини світу та перехід до онтології, що розглядає Всесвіт в якості духовної цілісності, де кожна частина останньої, включаючи людську свідомість, подібна цілому, тому що містить всю інформацію про нього, має сприяти формуванню цілісної світоглядної картини світу студентської молоді, яка не дасть молодим людям почувати себе безпорадними в цьому мінливому світі та сприятиме формуванню в них високих моральних та духовних якостей.

Висновки.

У результаті аналізу проблеми філософського обґрунтування нової фізичної картини світу можна констатувати:

– механіцизм та відчуженість від людини матеріалістичних онтологічних теорій, включаючи діалектичний матеріалізм, пов'язаний із тим, що в їх основі лежить причинно-механічна картина світу, де всі речі виводяться лише з попередніх і тому людина (особливо одинична конкретна) відчуває себе випадковим „коліщатком”, відчуженим від процесу еволюції матерії, а отже – безпорадною та загубленою у світі;

– ключовим поняттям нової онтології, основаної на фізиці торсійних полів, є інформація, реалізацією якої й є виникнення та еволюція матеріального світу; у такій картині світу людина не відчужена від Всесвіту, оскільки виступає метою його еволюції, більше того, головною властивістю цього Всесвіту є подібність людській свідомості;

– розуміння свідомості в якості одного з проявів загальної властивості матерії – відображення є механістичною, відчуженою від людини теорією, що містить у собі логічні суперечності та недоліки; натомість підходи до свідомості, які не зводять свідомість до конкретних усвідомлюваних речей, але виділяють у ній незмінну сталу, укорінену у трансцендентальному, виводячи її безпосередньо

з буття Всесвіту, допомагають людині відчувати свою нерозривну єдність з останнім.

Перспективи подальших досліджень:

– на основі нових фізичних уявлень про реальність, уточнити зміст основоположних онтологічних категорій: буття, матерія, свідомість, час, простір, переосмислити взаємовідношення між ними;

– всебічно обґрунтувати введення до онтології нової категорії – інформація, встановити її зв'язок з указаними вище категоріями;

– керуючись викладеним вище, розробити філософську онтологію, яка б відповідала новій фізичній картині світу.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ:

1. Палюшев Б. Физика Бога 2: пограничные пространства / Б. Палюшев, пер. с болг. Т. Воздвиженской. М.: ООО “Издательство АСТ”: ООО “Издательство Астрель”, 2003. 318[2] с.
2. Лейбниц Г.В. Сочинения: в 4-х т. / Г.В. Лейбниц: пер. с нем. Т. 1. М.: Мысль, 1982. 636 с.
3. Беркли Дж. Сочинения / Дж. Беркли: пер. с англ. М.: Мысль, 1978. 556 с.
4. Гуссерль Э. Идеи к чистой феноменологии и феноменологической философии. Кн. 1: Введение в чистую феноменологию / Э. Гуссерль; [пер. с нем. Михайлов А.В., Михайлова Н.А.]. М.: Акад. Проект, 2009. 496 с.
5. Юнг К.Г. Человек и его символы / К.Г. Юнг, М.-Л. фон Франц, Дж. Хендерсон и др.: пер. с англ. М.: Серебряные нити, 1997. 368 с.
6. Философский энциклопедический словарь / ред.-сост. Е.Ф. Губский, Г.В. Кораблева, В.Л. Лутченко. М.: ИНФРА-М, 1997. 576 с.
7. Мень А. Истоки религии / А.Мень. 2-е изд. перераб. Брюссель: Б.и., 1991. 428 с.
8. Фрейд З. Введение в психоанализ. Лекции / З.Фрейд, пер. с нем. М.: Наука, 1995. 456 с.

REFERENCES:

1. Palyushev B. The Physics of God 2: Border Areas / B. Palyushev. - M.: ООО “Izdatelstvo AST”, ООО “Izdatelstvo Astrel”, 2003. 318[2] p.
2. Leibniz G.W. Compositions: in 4 vol. / G.W. Leibniz. Vol. 1. M.: Mysl, 1982. 636 p.
3. Berkeley G. Compositions / G. Berkeley. M.: Mysl, 1978. 556 p.
4. Husserl E. Ideas Pertaining to a Pure Phenomenology and to a Phenomenological Philosophy – First Book: General Introduction to a Pure Phenomenology / E. Husserl. M.: Akad. Proekt, 2009. 496 p.
5. Jung C. G. Man and His Symbols / C. G. Jung, M.-L. von Franz, J. Henderson et al. M.: Serebryanye niti, 1997. 368 p.
6. Philosophical encyclopedic dictionary / edited and compiled by Y. Gubsky, G. Korablyova, V. Lutchenko. M.: INFRA-M, 1997. 576 p.
7. Men A. The Wellsprings of Religion / A.Men. Bruxelles: W.e., 1991. 428 p.
8. Freud S. Introductory Lectures on Psycho-Analysis / S. Freud. M.: Nauka, 1995. 456 p.

УДК 113:117:130.31

<https://doi.org/10.26661/2413-2284-2019-1-39-11>

© Курбатов А.Г.

кандидат философских наук, доцент кафедры богословия и гуманитарных дисциплин
Классического частного университета (г. Запорожье, Украина)
gag67@outlook.com

К ПРОБЛЕМЕ ФИЛОСОФСКОГО ОБОСНОВАНИЯ НОВОЙ ФИЗИЧЕСКОЙ КАРТИНЫ МИРА

Аннотация. В статье делается акцент на необходимости выработки новой философской онтологии в связи с изменениями в физической картине мира, вызванными появлением новой научной парадигмы – теории торсионных полей. Доказывается, что марксистская интерпретация материи остается механистической, при таком понимании материи человек отчужден от мира, потеряв в нем; в то время, как в онтологии, вытекающей из физики торсионных полей, где категория «материя» неразрывно связана с другой категорией – «информация», человек не отчужден от Вселенной, поскольку выступает целью ее эволюции. Констатируется, что из такой целостной картины Вселенной вытекает и новое понимание сознания каждого человека как неотъемлемой части этой целостности.

Ключевые слова: онтология, материя, сознание, торсионные поля, информация.

© *Kurbatov Alexander*

Candidate of Philosophical Sciences (Ph. D.), associate professor of Theology and Humanities department,
Classic Private University (Zaporizhzhya, Ukraine)
gag67@outlook.com

ON THE PROBLEM OF THE PHILOSOPHYCAL GROUNDING THE NEW PHYSICAL PICTURE OF THE WORLD

Summary. *This article emphasizes on the necessity to work out the new philosophical ontology due to changes in the physical picture of the world caused the emergence of the new scientific paradigm – the torsion field theory.*

As a result of analysis the problem of the philosophical grounding the new physical picture of the world, the article states that the reductionism and the alien from a man materialistic ontological theories including the dialectical materialism, are related to the fact, that they are based on the causal mechanical picture of the world, where all things are deducing exceptionally from previous ones, that's why a man (especially the individual specific one) feels himself as a random „cogwheel”, which is alienated from the process of evolution of matter, that means he is helpless and lost in the world.

The key concept of the new philosophical ontology based on the torsion field physics is information, the implementation of which is the emergence and evolution of the material world; in such a picture of the world a man is not alienated from Universe, because he is the aim of its evolution, and more, the main property of this Universe is similar to human consciousness.

Understanding of consciousness as one of emanations the general property of matter – the reflection is the mechanical, alien from a man theory, which includes some logic contradictions and limitations; while approaches to consciousness, which do not reduce consciousness to individual perceived things, but singularize in it some unchangeable constant rooted in transcendental, deducing it directly from being of Universe, help a man to feel his inseparable unity with this one.

The torsion field theory allows create the new stream in studying of human consciousness – the torsion psychophysics, according to which the active interaction between a human brain and the world information field called by B. Palyushev the light field of consciousness (LFC) exists. It is proved that brain physical structures are not able to pass electric impulses, appropriate speed of our thinking. This phenomenon can be explained only if we consider the individual human consciousness as the inseparable part of the LFC, “the attribute of this reality”.

In this way, the retreat from the traditional causal mechanical picture of the world and the pass to the ontology, which is considering Universe as the spiritual integrity, each part of which including human consciousness is similar to the whole because it contains all the information of this one, should contribute the integral ideological picture of the world of student youth, which will not allow young men feel themselves helpless in this changeful world and will promote forming high moral and spiritual qualities in them.

Keywords: ontology, matter, consciousness, torsion fields, information.